

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LWOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika urzędowego”: Lwów, Urząd Wojewódzki.

Cena numeru pojedynczego 50 groszy. „Dziennik urzędowy” przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Cena za wiersz jednoszpaltowy 30 groszy, najmniej 2 złp.

I. WYDZIAŁ PREZYDIALNY.

L. Pr. 4066/1928.

We Lwowie, dnia 30 kwietnia 1928.

Do Panów Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, Pana Dyrektora Dyrekcji Robót Publicznych oraz Panów Starostów Województwa Lwowskiego.

Z dniem 1 maja wznawia się wydawnictwo „Dziennika Wojewódzkiego”. W myśl postanowień art. 38 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 Dz. U. Rz. P. Nr. 11, należy od dnia 1 maja br. zamieszczać wszelkie ogłoszenia urzędowe, które mają być podawane do wiadomości publicznej w „Dzienniku Wojewódzkim”. Z dniem 1 maja br. traci więc moc obowiązującą reskrypt z dnia 30 listopada 1927, L. Pr. 11917 w sprawie zamieszczania ogłoszeń urzędowych w Gazecie Lwowskiej.

Wojewoda: wz.

Groniewicz, Wicewojewoda.

II. WYDZIAŁ BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO.

L. BP. 2945 ex 1928 r.

We Lwowie, dnia 24 kwietnia 1928 r.

OBWIESZCZENIE!

Wobec tego, że przepisy o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic nie odpowiadały obecnym cza-

som, były ogółowi mało znane, gdyż dla każdej organizacji były odmienne — co znowu powodowało dezorientację, widział się Rząd zmuszonym do uregulowania i ujednostajnienia tych przepisów.

W tym celu wydał Pan Prezydent Rzeczypospolitej rozporządzenie z dnia 14 lutego r. b. (ogłoszone w dniu 12 marca 1928 r. w Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 243) o użyciu broni przez organy służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic.

Rozporządzenie to dotyczy Policji Państwowej, Korpusu Ochrony Pogranicza i Straży Celnej.

Ze względu na ważne znaczenie tego rozporządzenia dla ludności, która powinna być należycie zorientowana w jakich wypadkach państwowe organy uzbrojone uprawnione są do użycia broni, a to celem uniknięcia nieporozumień mogących spowodować niepożądane skutki — podaję poniżej treść powołanego rozporządzenia do publicznej wiadomości:

„Na podstawie art. 44, ust. 6, Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. Rz. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Funkcjonariusze policji państwowej i organów ochrony granic mają prawo użycia broni podczas wykonywania czynności służbowych w wypadkach, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Art. 2.

Funkcjonariusze, wymienieni w art. 1 rozporządzenia niniejszego, uprawnieni są do użycia broni:

a) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub

wolności funkcjonariusza lub innych obywateli, albo też w celu przeciwdziałania przedsięwzięciu czynności zmierzających bezpośrednio do takiego napadu lub zamachu,

b) w razie nieusłuchania wezwania do natychmiastowego odłożenia broni lub innych przedmiotów, których użycie może zagrażać zdrowiu lub życiu funkcjonariusza lub innego obywatela, oraz w razie, gdy wezwany po odłożeniu broni lub wspomnianych przedmiotów bez zezwolenia samowolnie je podejmuje,

c) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu publicznemu lub prywatnemu, albo też w celu przeciwdziałania przedsięwzięciu czynności zmierzających bezpośrednio do takiego napadu lub zamachu,

d) w celu pokonania oporu czynnego udaremniającego przeprowadzenie czynności służbowych, albo też w celu pokonania gwałtu fizycznego, nie mającego charakteru napadu lub zamachu, określonego w p. a), lecz skierowanego na pozbawienie funkcjonariusza fizycznej możliwości wypełnienia obowiązku służby przez usiłowanie rozbicia, ubezwładnienia i t. p.,

e) w celu udaremnienia ucieczki osoby aresztowanej lub przytrzymanej, co do której funkcjonariusz ma podejrzenie, że jest niebezpiecznym przestępcą,

f) w celu ujęcia niebezpiecznego przestępcy, który ucieka albo także unieszkodliwienia go, jeżeli zajął stanowisko obronne lub schronił się do kryjówek,

g) podczas pełnienia służby wartowniczej lub konwojowej przeciwko osobie popełniającej lub usiłującej popełnić czyn przestępny zmierzający do uszkodzenia, naruszenia lub uszczuplenia przedmiotu chronionego, lub przeciwko osobie, która nie usłucha rozkazu wartownika, względnie konwojenta (wydanego w granicach pełnionej służby).

Art. 3.

Użycie broni w wypadkach, wyszczególnionych w art. 2 rozporządzenia niniejszego, może nastąpić tylko po jednorazowym wezwaniu do zaniechania, względnie spełnienia danej czynności. Przewidziane w p. b)—g) art. 2 użycie broni jest dopuszczalne tylko w razie oczywistej niezbędności użycia tego środka, o ile przytem użycie broni nie zagraża bezpośrednio niebezpieczeństwem dla życia osób postronnych. Jeżeli ze względu na okoliczności danego wypadku wezwanie jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Przepis ust. 1 niema zastosowania w wypadkach, w których wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem życiu funkcjonariusza lub osób trzecich, albo może udaremnić pościg i ujęcie przestępcy, lub grozi klęską żywiołową.

Dla zatrzymania statków konieczne jest przed użyciem broni w myśl art. 2 zamiast wezwania — danie dwukrotnego strzału ostrzegawczego w powietrze.

Art. 4.

Jeśli funkcjonariusze wymienieni w art. 1 rozporządzenia niniejszego, występują w oddziałach zwartych, użycie broni w wypadkach, przewidzianych w art. 2 może nastąpić tylko na rozkaz

dowódcy oddziału. Na rozkaz dowódcy mogą zwarte oddziały użyć broni ponadto w wypadkach oporu biernego, stawianego przez tłum przy wykonywaniu przez oddział jego obowiązków lub powierzonego mu zdania.

Art. 5.

Funkcjonariusz, który użył broni, winien o tem natychmiast donieść swej władzy przełożonej. Władza przełożona przeprowadza w każdym wypadku użycia broni dochodzenie w celu stwierdzenia, czy użycie broni było zgodne z przepisami rozporządzenia niniejszego.

Jeżeli użycie broni pociągnęło za sobą śmierć lub uszkodzenie ciała, władza przełożona zawiadamia bezzwłocznie właściwego prokuratora. Władza przełożona zawiadamia również właściwego prokuratora i o tych wypadkach użycia broni, co do których uważa, że użycie broni nastąpiło wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego.

Art. 6.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski,

Minister: K. Bartel,

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski,

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski,

Minister Skarbu: G. Czechowicz,

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz,

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki,

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski,

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski,

Minister Komunikacji: Romocki,

Minister Robót Publicznych: Moraczewski,

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz,

Minister Reform Rolnych: Witołd Staniawicz,

Minister Pocht i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Według artykułu 7 powyższego rozporządzenia weszło ono w życie dnia 27 marca 1928 r.

We Lwowie, dnia 24 kwietnia 1928 r.

Wojewoda:

Piotr Dunin Borkowski, mp.

III. WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

L. SA. 7129/28.

We Lwowie, dnia 12 maja 1928.

KOMUNIKAT.

W sprawie odbudowy budynków użyteczności publicznej Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 18 lutego 1928. L. dz. VIII. 506/Od. oznajmiło, że przy dalszem prowadzeniu czynności odbudowy szczególną zwraca uwagę na odbudowę budynków mieszkalnych zniszczonych przez wypadki wojenne. Art. 3. bowiem ustawy z dnia 6. V. 1924 (Dz. U. Rz. P. Nr 49. poz. 492) określa, że pomoc na odbudowę winna być udzieloną w pierwszym rzędzie na odbudowę mieszkań dla najuboższej ludności, mieszkającej w ziemiankach, barakach i na komorniein.

Według dotychczasowych zarządzeń z akredytywy na rok 1924 — 1926 udzielono pomocy na budynki mieszkalne, objęte art. 3 cytowanej ustawy oraz na budynki użyteczności publicznej. Z akredytywy nowej, otwieranej w roku 1927 — 1928 dopuszczalnem, było udzielanie pomocy na budynki mieszkalne wymienione w art. 3 powołanej ustawy, oraz na budynki szkolne.

Ponieważ udzielenie pomocy na odbudowę mieszkań jest najważniejszym zadaniem i najpilniejszym, a kredyty na odbudowę są stosunkowo małe, Ministerstwo Robót Publicznych postanowiło, aby pomoc na odbudowę kraju była udzielana wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych, objętych art. 3 ustawy z dnia 6. V. 1924. (Dz. U. Rz. P. Nr. 49. poz. 492).

Należy przeto wstrzymać udzielanie pomocy na odbudowę szkół i nie udzielać nadal pomocy na inne budynki użyteczności publicznej. Wszelkie kredyty udzielane na odbudowę kraju mogą być użyte wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych w trybie art. 3 powołanej ustawy, aż do dalszego zarządzenia.

Pomoc na odbudowę innych budynków, nie objętych art. 3 ustawy z dnia 6. V. będzie udzielaną dopiero po uzyskaniu kredytów na powyższy cel.

Zarazem Ministerstwo Robót Publicznych oznajmiło, że za budynki użyteczności publicznej w zrozumieniu ustawy z dnia 6. V. 1924 należy uważać: szkoły, szpitale społeczne, ochronki społeczne, domy ludowe, domy modlitwy (kościóły), cerkwie, kościoły narodowe, meczety mahometańskiego wyznania, domy modlitwy wyznania mojżeszowego, karaïmskiego (o ile stanowią własność społeczną, t. z. gminy, stowarzyszenia i t. d. Klasztory i wszelkie szkoły i szpitale przy klasztorach należy uważać za budynki mieszkalne, ale nie podpadające pod art. 3 ustawy z dnia 6 maja 1924 roku.

Za Wojewodę:

*Leurman.***VI. WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.**

L. Wet. 1274 ex 1928 r.

We Lwowie, dnia 24 kwietnia 1928 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Lwowskiego z dnia 24 kwietnia 1928 r.
L. Wet. 1177, w sprawie weterynaryjnych ogłędzin zwierząt przewożonych kolejami.

Według rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. poz. 408 (Dz. U. Rz. P. Nr. 42 ex 1928), wydanego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. poz. 673 (Dz. U. Rz. P. Nr. 77 ex 927) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zwierzęta kopytowe, bydło rogate, owce, kozy i świnie przewożone kolejami żelaznymi wewnątrz Państwa polskiego — z wyjątkiem całowagonowych posyłek drobiu — mają być w stacjach kolejowych poddawane ogłędzinom lekarsko-weterynaryjnym lub w razie niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych na zarządzenie Urzędu Wojewódzkiego.

Wobec tego postanowienia i z uwagi na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych na obszarze Województwa lwowskiego — uchylam tujejsze zarządzenie z dnia 8 sierpnia 1927 r., L. R. W. 4999, wskutek czego wymienione gatunki zwierząt mogą być ładowane i wyładowane w stacjach kolejowych na obszarze Województwa lwowskiego bez interwencji lekarza weterynaryjnego. Natomiast co do zwierząt wywożonych poza granice Państwa obowiązują postanowienia ustępu „B” powołanego rozporządzenia Ministra oraz taryfa opłat za badanie zwierząt zawarta w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r., poz. 409 (cytowanego wyżej Dz. U. Rz. P. Nr. 42).

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że równocześnie tracą moc wszystkie zarządzenia w tym przedmiocie, wydane na podstawie austr. ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. (Dz. p. p. Nr. 177) i odnośnego rozporządzenia wykonawczego.

Wojewoda:

Piotr Dunin Borkowski, mp.

IX. OKRĘGOWA DYREKCJA ROBÓT PUBLICZNYCH.**ROZPORZĄDZENIE**

Wojewody Lwowskiego z dnia 18 kwietnia 1928 r.
L. DRP/IV — 2063/928, regulujące używanie i ochronę dróg.

Na zasadzie § 3, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 61, poz. 611, regulującego używanie i ochronę dróg zarządzam po myśli § 6 w związku z § 58 powołanego rozporządzenia ministerjalnego dodatkowo, co następuje:

§ 1. Szerokość obręczy 4-kołowych pojazdów i dopuszczalnych ciężarów obliczona na zasadzie § 6 wspomnianego rozporządzenia Ministrów („że szerokość obręczy kół pojazdowych winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kg na cm. b. szerokości obręczy“) ma odpowiadać, licząc wedle najwyższej dopuszczalnej miary, następującym wymiarom:

Szerokość obręczy kół w centymetrach	Dopuszczalny ciężar wozu w kilogramach	Szerokość obręczy kół w centymetrach	Dopuszczalny ciężar wozu w kilogramach
3,5	2,100	10,0	6,000
4,0	2,400	10,5	6,300
4,5	2,700	11,0	6,600
5,0	3 000	11,5	6,900
5,5	3,300	12,0	7,200
6,0	3,600	12,5	7,500
6,5	3,900	13,0	7,800
7,0	4,200	13,5	8,100
7,5	4,500	14,0	8,400
8,0	4,800	14,5	8,700
8,5	5,100	15,0	9,000
9,0	5,400	15,5	9,300
9,5	5,700	16,0	9,600

przyczem, jako dopuszczalny ciężar rozumieć należy ciężar własny wozu wraz z ładunkiem.

Obciążenie mniejsze, jak 150 kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy jest dopuszczalne, co stwierdza się niniejszem dla uniknięcia mylnej interpretacji powyższych postanowień.

§ 2. Ponieważ zaprzęg prowadzony jedną lejącą przez woźnicę siedzącego na pojeździe, używany powszechnie w południowo-zachodniej części Województwa jest wobec ruchu automobilowego i ploszenia koni przestarzały i nie daje gwarancji panowania nad pojazdem w myśl § 20 wspomnianego na wstępie rozporządzenia Ministrów — zabrania się ze względu na bezpieczeństwo publiczne używania tego rodzaju pojedynczych lejc od dnia 1 października 1928 r. Również nie wolno używać na drogach uzdy bez wędzidła w pysku konia.

Zaprzęg w jednego konia powinien od dnia 1-go października 1928 r. posiadać hołoble t. j. dwa dyszle, między którymi zaprzęga się konia do jednokonnego wózka.

§ 3. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl postanowień art. 21, ustawy z dnia 7 października 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 89, poz. 656 w brzmieniu ustalonym w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 18, poz. 152.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Wojewódzkim Dzienniku urzędowym“.

Wojewoda:

Piotr Dunin Borkowski, mp.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował Stanisława Romualda Jezińskiego Inspektorem farmaceutycznym w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przeniosło referendarzy VII st. sł. Kazimierza Matejskiego z Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie do Starostwa Grodzkiego we Lwowie, a Dr. Aleksandra Schnitzla ze Starostwa w Kolbuszowej do Starostwa w Lubaczowie.

P. Wojewoda powierzył referendarzowi Schnitzlowi zastępstwo Starosty w Lubaczowie.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł lekarza pow. w Samborze Dra Franciszka Chuderskiego do Starostwa powiatowego we Lwowie.

P. Wojewoda na zasadzie artykułu 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164 ex 1922 zwolnił z dniem 31 maja 1928 ze służby przy władzach administracji ogólnej Województwa lwowskiego następujących urzędników III. kategorii: Zofję z Tyszkowskich Leurmanową urzędniczkę XI st. sł., Genowefę z Pisarczuków Klimowową urzędniczkę XI st. sł. i Stanisławę Tadlerównę urzędniczkę XII st. sł.

Do L.: 199/28/128.

KONKURS

na dostawę materiałów pisarskich.

Komendant Wojew. Policji Państwowej we Lwowie, rozpisuje konkurs na dostawę:

Atramentu atramentowego czarnego 100 l. we flaszках 1/2 ltr.

Bibuły maszynowej 50.000 ark.

Papieru kancelaryjnego 5.000 ark.

Papieru conceptowego 100.00 ark.

Piór do pisania 50 pud.

Kalki maszynowej 50 pud.

Kopert form. 46 25.000 szt.

Kopert form. 47 25.000 szt.

Kopert długich (42 cm. dług. 18 szer.) 5.000 sztuk.

Ołówków chemicznych 50 tuz.

Ołówków kolorowych 20 tuz.

Ołówków czarnych 20 tuz.

Papieru litograficznego 1.000 ark.

Spinaczy 150 pud.

Szpagatu 100 kłęb.

Papieru pakunkowego 500 ark.

Papieru maszynowego 50.000 ark.

Gumy arabskiej 10 kg.

Farby do pieczęci 50 fl.

Laku 5 pud.

Raderek do maszyn pisarskich 20 szt.

Raderek zwykłych zielonych 20 szt.

Oferty lakowane, należy wnosić do Komendy Wojewódzkiej przy równoczesnym złożeniu wadium w wysokości 5% ogólnej wartości dostawy.

Oferty mają być ostemplowane znaczkiem pocztowym na gr. 20.

W ofertach należy podać dokładne adresy, celem powiadomienia oferenta o przyjęciu lub nieprzyjęciu oferty tegoż.

Wadium należy składać za kwitem i kwitem zwrotnym do rąk kasjera Komendanta Wojewódzkiego, ul. Leona Sapiehy Nr. 1, schody Nr. 2, parter na lewo.

Złożone wadium w wypadku niedotrzymania warunków, zapodanych w ofercie przepada na rzecz Skarbu Państwa — niezależnie od dochodzenia strat na drodze sądowej.

Należytość na dostarczone materiały pisarskie płatną będzie w ratach miesięcznych.

Termin wnoszenia ofert do dnia 10 maja 1928 roku.

Wniezione oferty po tym terminie nie będą rozpatrywane.

Z oferentem, którego oferta zostanie przyjęta zostanie spisana umowa, której kosztu ostemplowania poniesie w całości oferent.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1928 r.

Komendant Wojew. P. P.

Grabowski Insp., mp.

KONKURS.

Rektorat Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie rozpiął konkurs na posadę asystenta względnie praktykanta rachunkowego z terminem do 25 maja 1928. Bliższe warunki ogłoszone są na czarnej tablicy w Uniwersytecie lub też mogą być przeglądnięte w Kancelarii Rektoratu.

Okręgowy Urząd Ziemski we Lwowie.

L. R. 3021/28.

We Lwowie, dnia 24 kwietnia 1928 r.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 ex 1927) i § 32 Rozp. Ministerstwa Reform Rolnych z dnia 29 kwietnia 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 306 ex 1926) — Okręgowy Urząd Ziemski we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie orzeczeniem z dnia 6 marca 1928, działając na zasadzie art. 15 i 17 ustawy z dnia 31. VII. 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z 1927), oraz na podstawie art. 10 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) postanowił: I. Na zasadzie złożonego w powiatowym Urzędzie Ziemskim w Sanoku w dniu 26. VIII. 1925 r. wniosku 143 mieszkańców gminy Besko o wdrożenie na ich gruntach postępowania scaleniowego wdrożyć postępowanie scaleniowe w gminie administracyjnej Besko, — na obszarze 1641 ha, 38 a, 15 m².

II. Na podstawie zaś zaprojektowanego przez Powiatowy Urząd Ziemski w Sanoku obszaru scalenia ustalić obszar scalenia na grunty objęte lwh. 1 do 6, od 8 do 34, parcele 2529, 2533, 2504/2, 2525/2, 2527/2, z whl. 35, od 36 do 40, parcele 2257, 2258, 2259, z whl. 41, od 42 do 58, parcele 1736, 1394/3, 1718, 1719, 1720, 1727/2, z whl. 59, od 60 do 154, od whl. 156 do 164, parcele 1394/5, 1400, 1928/2, z whl. 165, whl. 166, parcela lk. 2007/3, z whl. 168, od whl. 172 do 219, od whl. 222 do 224, od 225 do 252, parcele lk. 1729/2, 1893/1, z whl. 255, od whl. 266 do 346, od whl. 351 do 352, parcelę lk. 2103, 2104, 2105, z whl. 353, od 354 do 355, od whl. 358 do 403, od 405 do 423, od 427 do 523, parcele lk. 1753 do 1755, 1756/1, z whl. 525, od whl. 526 do 530, od 532 do 586, od whl. 589 do 708, od 710 do 713, od 717 do 739, parcelę lk. 8183, z whl. 741, od 743 do 744, od 746 do 747, od 749 do 750, parcele lk. 2156, 2157, 2206/1, 2207/2, 2208/1, 7667, z whl. 752, od whl. 756 do 763, od whl. 765 do 795, parcele lk. 1930, z whl. 796, whl. 797, od whl. 799 do 835, od whl. 837 do 838, parcele lk. 1707, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1809, 1810, 1811, 1831, 1837/1, 1838/2, 1840, z whl. 839, od 842 do 846, od 848 do 903, parcele lk. 1694/1, z whl. 904, od whl. 905 do whl. 909, 911, parcele lk. 1755 do 1757, od 1757 do 1760, 1721/1, 1721/2, 1722/2, 1722/1, 1723/1, 1723/2, 1724/1, 1724/2, 1725/1, 1725/2, 1728/2, 1729/1, 1888/3, 2276 do 2279 z whl. 912, parcele lk. 1730/2, 1731/1, 1732/2, 1857/2, 1859/2, 1860/2 z whl. 913, od whl. 916 do 939, od whl. 941 do 955, od whl. 957 do 1031, parcele lk. 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1746, 1747/1, 1747/2, 1748, 1749 z whl. 1032, od 1033 do 1044, parcele lk. 2202, 2203 z whl. 1045, od 1046 do 1082, od whl. 1084 do 1113, parcelę lk. 2766, 6569/6, 7123/2, 7124/1, 5497/1 z whl. 1114 do 1115 do 1135, od whl. 1137 do 1150, od whl. 1152 do 1184, parcelę 1822 z whl. 1185, od whl. 1186 do 1214, 1216, od whl. 1219 do 1285, od whl. 1287 do 1386, od whl. 1388 do 1416, od whl. 1419 do 1420, parcele lk. 1716, 1717, 1728, z whl. 1421, 1424, 1426, 1432, 1440 do 1444, od 1446 do 1454, od 1456 do 1527, parcele lk. 2018/2, 1715, 1970, 2018/1, 1708, 1709, 1710, z whl. 1528/a, od whl. 1529 do 1530, parcele lk. 1768 z whl. 1531, od whl. 1532 do 1534, od 1536 do 1542, od whl. 1544 do 1577, od 1579 do 1614, od whl. 1616 do 1699, od whl. 1703 do 1862, od whl. 1865 do 1885, od whl. 1887 do 1921, 1923, parcele lk. 2080, 2081, 2082/2 z whl. 1924, od whl. 1925 do 1977, od whl. 1979 do 2044, od whl. 2046 do 2227 od whl. 2229 do 2247, od whl. 2250 do 2298, od whl. 2300 do 2309, parcele lk. 1774 do 1779, 2063 z whl. 2310, od whl. 2311 do 2335, whl. 2337, od 2339 do 2340, od 2343 do 2396, parcele lk. 1812/1, 1812/2, 1805/1 z whl. 2397/ od whl. 2398 do 2448, od whl. 2451 do 2468, 2470, 2474, do 2486, od whl. 2488 do 2503, od whl. 2505 do 2579, od whl. 2581 do 2607, od whl. 2609 do 2660, od whl. 2662 do 2678, od whl. 2680 do 2721, od whl. 2723 do 2812, parcele lk. 1880 z whl. 2813 od whl. 2814 do 2818, od whl. 2821 do 2841, od 2843 do 2874, 2876, parcele lk. 1726/1, 1726/2, z whl. 2878, parcele lk. 1751, z whl. 2879, od 2880 do 2934, od whl. 2936 do 2956, od whl. 2958 do 2970, od 2972 do 2976, od whl. 2978 do 2989, parcele lk. 291 z whl. 2991, od whl. 2992 do 3055.

Prezes:

(—) Inż. *G. Chmielewski*, mp.

L.: 27/28.

OGŁOSZENIE.

Komitet budowy kliniki neurologicznej Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, przy ul. Pijarów ogłasza

Przetarg publiczny

na wykonanie instalacji centralnego ogrzewania wody i gazu w lewym skrzydle kliniki neurologicznej Uniwersytetu Jana Kazimierza przy ul. Pijarów l. 6, we Lwowie. — Formularze ofertowe i sumaryczne zestawienia otrzymać można w biurze Państwowego Zarządu architektoniczno-budowlanego, ul. Karmelicka l. 2, II. p., we Lwowie w godzinach urzędowych każdego dnia aż do dnia licytacji, gdzie też należy oglądać i podpisać na dowód zrozumienia szczegółowy projekt z planami i szczegółowe warunki urządzeń instalacyjnych.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 19-go maja br. o godzinie 11-tej przed południem w biurze Pań-

stwowego Zarządu architektoniczno-budowlanego.

Oferenci winni złożyć opieczęrowane oferty z odpowiednim napisem tudzież wadium w wysokości 5% kwoty oferowanej.

Komitet budowy zastrzega sobie wybór oferty bez względu na wysokość oferowanej kwoty, względnie nieprzyjęcie żadnej oferty, a wreszcie zarządzenie wykonania dowolnej części oferowanych robót.

Lwów, 4-go maja 1928 r.

Za Komitet budowy kliniki neurologicznej:

inż. *Dobrowolski.*

Urząd Wojewódzki we Lwowie unieważnia blankiet karty na broń Nr. 11324, który zaginął w Starostwie w Drohobyczu.